

הַלַּיְלָה הָיָה אָפֵל וְסוּעָר. גִּנְשָׁם כָּבֵד יָרַד לֹא הַפְסָקָה, וְרוּחַ חֲזָקָה נִשְׁבָּה בַּיַּעַר.
בְּתוֹךְ הָעֲגָלָה שִׁשְׁקָעָה בַּבֶּץ הָעֵמֶק, יָשַׁב סוּחָר יִהוּדִי צַדִּיק שֶׁאַהֲבָה אֶת הַנֶּשֶׁם
לְבוֹ דָּפֵק בְּחֲזָקָה .

"רבונו של עולם!" לחש הסוחר והביט לשמים. "מחר ערב יום יום
הכפורים! היום הקדוש ביותר בל בשנה!" הוא פחד שלא יספיק
להגיע לעיר, וישאר לבדו ביער. הוא התפלל אל השם שיעזור לו.

פְּתָאוֹם, מִבֵּין הַטִּיפּוֹת, נִרְאָה אֹר שֶׁל אַכְסֵנְיָה! הֵם מְהֵרָה לַעֲצוֹר מִחוּץ לַדֶּלֶת. אֶךְ אֵז הַסּוֹחֵר
נִזְכָּר: בַּעַל הַאֲכֵסְנְיָה הַזֶּה שׁוֹנֵא יְהוּדִים מִבְּהֶק וְנוֹרָא! אִם יְהוּדִי יִכְנֵס לְבֵיתוֹ – מִי יוֹדֵעַ מֶה יִקְרֶה!
אֶךְ הַקָּר בַּחוּץ הִיא מִסְכָּן, וְהַסּוֹחֵר בָּטַח בַּהֲשֵׁם שֶׁיִּשְׁמֹר עָלָיו.

בַּעַל הָאֲכִסְנִיָּה יָשָׁן שָׁנָה עֲמָקָה, וְהִסּוּחַר נִכְנָס בְּשִׁקְט לַחֲדָר. בְּלִפְנוֹת בּוֹקֶר, קָם הַ
הִסּוּחַר וְהִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל וּלַעֲשׂוֹת "כַּפְרוֹת דְּמֹות חַמּוֹת זָלְגוּ מֵעֵינָיו בְּאַהֲבָה לַשֵּׁם:
"זֶה חֲלִיפָתִי, זֶה תְּמוּרָתִי, זֶה כַּפָּרְתִּי..."

בַּעַל הָאֲכִסְנִיָּה הִתְעוֹרֵר וְשָׁמַע קוֹלוֹת שֶׁל תְּפִלָּה! הוּא כָּעַס מְאֹד: "חוֹצְפָה כָּזָאת!
יְהוּדֵי נִכְנָס לְאֲכִסְנִיָּה שְׁלִי?!?" בִּצְעָדֵי עֶנֶק נִגַּשׁ בַּעַל הָאֲכִסְנִיָּה לַדֶּלֶת, קִפֵּץ אֶת
אֲגְרוֹפָיו, וְהָיָה מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לַפְּרֵץ פְּנִימָה!

אַבֵּל פְּתָאוֹם... מִשֶּׁהוּ עָצַר אוֹתוֹ! הוּא פֶּתַח אֶת הַדֶּלֶת בְּאַטִּיּוֹת וְקָפָא בַּמָּקוֹם. מִתּוֹךְ
הַחֹדֶר בָּקַע קוֹל תְּפִילָּה זָה, נָקִי וְעֵמֶק. הַסּוֹחֵר בָּכָה מֵעֵמֶק הַלֵּב בְּנִגּוֹן מִלֵּא הַתִּרְגָּשׁ
הַתִּרְגָּשׁוֹת כָּל־פִּי הַשָּׁם. זַעֲמוֹ שֶׁל הָאִישׁ נֶעְלַם כָּל־אִיָּה.

"על מה תבכה כל כך?" שאל בעל האכסניה בקול שקט ורך. ענה לו הסוחר: "היום ערב יום הכפורים. יום שבו אנו מתפללים אל השם שיסלח לנו. אפלו האנשים הרחוקים ביותר בותר יכולים לחזר בתשובה, והשם שאוהב אותנו – מוחל להם!"

דְּבַרִּי הַסּוֹחֵר נִכְנָסוּ כַּחַץ יִשְׂרָאֵל לְבוֹ שֶׁל הָאֲכַסְנָאִי. הֵלֵב שְׁלוֹ רָעַד! פְּתָאוּם הוּא נִזְכָּר
בִּימֵי יְלָדוּתוֹ. הוּא נִזְכָּר בְּהוֹרָיו הַיְּהוּדִיִּים. הַנְּשִׁמָּה! "הָאֵם יֵשׁ בֵּית כְּנָסֶת בְּמוֹסְקָה?"
הוּא שָׁאַל. מֵרֹב הַתְּרַגְּשׁוֹת, הַסּוֹחֵר גִּילָה לוֹ אֶת הַכְּתָבֶת הַסּוּדִית שֶׁל בֵּית הַכְּנָסֶת.

הַבּוֹקֶר הָאֵיר וְהַגֶּשֶׁם פָּסַק. שְׁנֵיהֶם יָצְאוּ לַדֶּרֶךְ לְעִיר הַבִּירָה, מוֹסְקָבָה. בַּעַל הָאֲכִסְנִיָּה שָׁלַח אֶת
מְשֻׁרְתָּיו אֶל בֵּיתוֹ, וְצָעַד לְבִדּוֹ, בְּהַתְרַגְּשׁוֹת אֲצוּמָה, יָשָׁר אֶל מְקוֹם תְּפִלַּת הַיְּהוּדִים לְיוֹם הַכְּפוּרִים.
הַשֶּׁמֶשׁ הוֹשִׁיט לוֹ מַחְזוֹר וְטִלִּית מְהוֹדָרָת.

הָאִישׁ נִכְנָס פְּנִימָה וְהִתְעַטָּף בַּטְלִית עַד שֶׁלֹּא נִרְאוּ פָּנָיו כָּלֹל.
תְּפִלַּת "כָּל נִדְרֵי הַחֲלָה: "מִתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבָרִיִּים". מִהֶפְנֵה נִשְׁמְעוּ קוֹלוֹת מִרְעִידֵי לֵב.
בְּכִי שֶׁל נִשְׁמָה הַבּוֹכִיָּה אֶל אָבֹא בִּשְׁמַיִם הָאוֹהֵב וְהַסּוֹלֵחַ!

בְּמַהֲלֶךְ כָּל הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ, הָאִישׁ לֹא הֵסִיר אֶת הַטְּלִית מֵעַל פָּנָיו אֲפֹלוּ
לָרַגַע אֶחָד! הוּא לֹא אֲרָא כָּל, לֹא שָׁתָה, אֲלָא עָמַד בְּאַיְמָה וּבְקִדּוּשׁ.
הוּא רַק בָּכָה מֵעֶמֶק הַלֵּב וְקִבֵּל עַל עֲצָמוֹ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַהֲבַת הַנֶּשֶׁם.

וְאִזּ... הִגִּיעָה תְּפִלַּת 'נְעִילָה'! הַשְּׁעָרִים לְמַעְלָה נִנְעָלִים. כָּל הַקָּהָל זָעֵק:
"שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ, ה' אֶחָד!" פְּתָאוּם גִּבֹּר קוּלוֹ שֶׁל הָאוֹרֶחַ הָאוֹרֶחַ
עַל כָּלָם! בְּצַעֲקָה שֶׁקָּרְעָה אֶת הַשָּׁמַיִם, שֶׁאֲגָתוּ הִרְעִידָה אֶת הַקִּירוֹת.

תַּפְלֵת עֲרֵבִית הַסְתִּימָה, אֲךֹּ הָאוֹרֶחַ הַזֶּה נִשְׁאָר מִשְׁעָן עַל הַקִּיר, שָׁקֵט מְאוֹד.
אֶחָד הַמִּתְפַּלְלִים נִגַּע בְּכַתְּפוֹ בַּעֲדֵינוֹת... וְהִסִּיר אֶת הַטִּלִּית מִפָּנָיו. לְתִדְהֵמַת כָּלָם,
הָאִישׁ הָיָה לֹא רוּחַ חַיִּים. נִשְׁמָתוֹ יָצְאָה בְּטָהֳרָה בְּקִרְיַאת הַ"שְּׁמַע יִשְׂרָאֵל"!

הסוחר היהודי נגש, הבית בפניו וקרא בתמהון: "זהו בעל האכסניה
שנראה ששונה יהודים! הוא נזכור מי הוא באמת, חזר בתשובה,
והשיב את נשמתו לשם הבוֹרָא, זכה וטהרה כִּשְׁל מְלֹאךְ!".

וְהַכֹּלֵל הַגָּדוֹל שֶׁלִּמְדָנוּ הוּא:
"גַּם אִם הַדֶּרֶךְ אַרְכָּה וַחֲשׂוּכָה –
הַלֵּב יִהְיֶה תָמִיד זֹכֵר אֶת הַתְּפִלָּה!"
הַשֵּׁם אוֹהֵב כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ, וְתָמִיד
מְחַכֶּה לַתְּפִלָּה הַכֹּנֶה שֶׁלָּנוּ!

